

LICHOTARZ (5) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w lichota*); a *pochylone*.

sg *N* lichotârz (1). \diamond *pl A* lichotârze (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Człowiek małowartościowy (5) : BA wieręc to prawdziwa/ trzebá fie obaczyć/ By nie ledá lichotarz miał fie do mnie włączyć *PaxLiz* B4.

a. *Człowiek grzeszny* (4) : *RejWiz* 70, 135v, 175v; *Mieyże thy iedno zbroię s pocźciwości/ [...] A pomni iáko świeckie lichotarze/ Pan írodze karze. RejZwierc* 116v.

W charakterystycznych połączeniach: lichotarz marny (2), *nędzny, świecki, wszeteczny.*

[*U Reja zawsze w rymie: lichotarze – karze.*]

KN